

Gonda Woltjes (45) is een vrolijke vrouw die geen blad voor de mond neemt. Twaalf uur per dag, zeven dagen per week runt ze een drukbezocht Amerikaans café-restaurant in Utrecht. Tot twee jaar geleden maakte ze naast haar drukke baan altijd nog tijd vrij voor afspraakjes met mannen. ‘Maar sinds ik een urinestoma heb, ga ik niet meer uit de kleren.’

Tekst *Josephine Krikke* • Fotografie *Saar Rypkema*

‘Op het schoonmaakrooster op mijn werk staat sinds een tijdje “Stoma van Gonda vervangen”. Dat is natuurlijk een geintje. Ik probeer overal de humor van in te zien, dus ook van mijn eigen ziekte. Tegen mijn nichtjes en neefjes zei ik bijvoorbeeld toen ik twee jaar geleden blaaskanker kreeg: “Nu kan ik niet meer bij een blaaskapel.”

Iedereen weet van mijn Brickerstoma, op mijn werk heb ik hem zelfs aan mijn collega’s laten zien. Ik ben vrij schaamteloos. Maar als het op mannen en intimiteit aankomt, wordt het een ander verhaal.’

Los leventje

‘Ik ben zowat onder de tap geboren en werk zelf ook in de horeca: ik ben bedrijfsleider in een café-restaurant waar je kunt eten en drinken in een Amerikaanse omgeving, met spullen zoals een jukebox en lichtbakken. Dit werk doe ik zeven dagen per week, twaalf uur per dag. Maar ik maak daarnaast ook tijd vrij voor andere dingen. Stappen is daar een onderdeel van. In de kroeg ontmoet

Vertel jij bij een eerste ontmoeting dat je een stoma hebt?

Sinds ik een stoma heb, ga ik niet meer uit de kleren

ik vaak leuke mannen. Misschien ga ik er ooit anders over denken, maar de laatste jaren had ik meer behoefte aan losse relaties met mannen dan aan een partner met wie ik moet gaan samenwonen en kinderen krijgen. Ik vind mezelf niet bepaald moeders mooiste, maar op de een of andere manier lukte het me altijd om in de kroeg een kerel te versieren. Ze zeggen dat ik sympathiek overkom.

Aan dat lekkere losse leventje kwam een einde toen ik in 2007 hoorde dat ik blaaskanker had. Ik had al lang klachten, maar ik werkte gewoon door, dacht dat het stress was of zo. Pas na twee jaar ben ik naar de dokter gegaan. Hij dacht dat ik blaasontsteking had, omdat blaaskanker meestal voorkomt bij oudere mannen.

Na de operatie was het alsof ik met mijn lijf opnieuw moest leren leven. Ik kreeg veel hulp van mijn familie en vrienden en miste het dan ook niet dat ik geen partner had. Afgelopen voorjaar, anderhalf jaar later, kwam ik voor het eerst weer een leuke vent tegen. Hij nam me mee naar zijn huis, maar hoe leuk ik hem ook vond, het voelde niet goed. Hij kwam te dichtbij. Ik durfde niet te vertellen over mijn stoma, was bang dat hij me zou afwijzen. Dus verzon ik het excuus dat ik weg moest vanwege mijn werk.'

Verliefd

'Sinds ik een urinestoma heb, ga ik niet meer uit de kleren voor een man. Hoe doen anderen dat, vraag ik me soms af. In Vooruitgang lees je vaak over mensen die al een partner hebben, maar wat als dat niet het geval is? Die vraag heb ik eerder dit jaar ook op het internetforum van de Nederlandse Stomavereniging aangekaart. Vertel jij bij een eerste ontmoeting dat je een stoma hebt? Ik zag dat niet zitten, uit angst om mannen af te schrikken, maar weet dat het waarschijnlijk toch het beste is om gelijk open te zijn.

De situatie is inmiddels iets veranderd: die leuke vent heeft per ongeluk te horen gekregen dat ik een stoma heb. Laatst zat hij op het terras bij mijn werk, hij ving op

dat ik twaalf uur op de operatietafel heb gelegen. Toen hij vroeg waarom, heb ik het verteld en hij reageerde daar heel goed op. Hij liet weten dat hij jarenlang zijn toenmalige vriendin had verzorgd vanwege haar spierziekte. Op dat moment dacht ik: had ik dat geweten, dan had ik het hem misschien toch al eerder verteld. Ik weet niet hoe het nu verder gaat tussen ons, maar voel wel een verliefdheid opkomen.

Ik zou willen dat wij stomadragers aan iedereen konden laten zien dat we ook gewoon mensen zijn. Iedereen in mijn familie kan mijn stoma verzorgen en zelfs mijn collega's hebben de plek gezien. Soms gaat het zo goed, dat ik zelfs vergeet dat ik een stoma heb. Maar een groot dilemma voor mij zijn toch de mannen. Het lijkt me echt spannend om weer seks te hebben. Misschien hoeft ik het maar één keer te doen om me te realiseren dat het gewoon kan. Daar is lef voor nodig van twee kanten: voor de man om te accepteren dat ik een stoma heb en voor mij om mezelf bloot te durven geven.' ●

Oproep

Eerder dit jaar plaatste de Nederlandse Stomavereniging een oproep in Vooruitgang en op de website: singles gezocht. Het artikel over Gonda Woltjes is het tweede uit een serie. Wil jij ook jouw verhaal vertellen? Ervaar je dat jouw leven als alleenstaande stomadrager beduidend anders is? Tegen welke knelpunten loop jij aan als single? Of juist ook: is het misschien soms beter om alleen te zijn? Het mag van alles zijn. Bijvoorbeeld dat je wél iemand wilt leren kennen, maar niet weet hoe. Dat je het moeilijk vindt om problemen alleen te verwerken. Of dat je vindt dat het wel prettig is dat je bij een lekkage niet een partner ook nog hoeft te belasten met een nachtelijke verschoning. Alle meningen, ervaringen en ideeën zijn welkom. Mail je reactie naar info@stomavereniging.nl of stuur een briefje naar het Landelijk bureau in Maarssen.